

[Rahbæk Møller]

være kommet med ændringsforslag til det forslag, som den forhenværende arbejdsminister fremkom med. Det er rigtigt, det kunne vi, men det ville skabe et problem, nemlig at enhver ved, at den definition, som den tidligere arbejdsministers forslag indeholdt, ikke var god nok. Det blev sagt meget tydeligt af et flertal her i salen. Hvis vi så kom med ændringsforslag til denne, ville vi løbe ind i det problem, at offentligheden ikke havde mulighed for at tage stilling til et lovforslag, som i sin praksis ville være langt, langt bredere end det forslag, der lå på arbejdsministerens bord.

Derfor synes vi, det har været rigtigt at fremsætte et forslag med en anden ændring, og der er jo også kommet indvendinger, hvilket vi i øvrigt ikke har nogen som helst kritiske bemærkninger over for. Det var netop meningen, at vi nu kan få en bredere debat om virkningerne med en bredere definition.

Jeg vil godt føje til, at jeg ikke er sikker på, at arbejdsministeren havde ret, eller jeg er ret sikker på, at hun ikke havde ret i nogle eksempler, nemlig når det drejer sig om farveblindhed og problemer med bevægelsesystemet og andre arvelige sygdomme. Der er ikke noget i forslaget, der forhindrer folk i at undersøge mennesker for konstaterbare fysiske defekter af den ene eller den anden art, ganske uanset om de er arvelige eller ej. Det, der forbydes, er at undersøge arveanlæggene for at se, om folk måske på et senere tidspunkt udvikler en sygdom. Farveblindhed kan man jo konstatere ganske uden brug af nogen form for gentest. Og ligeledes kan man selvfølgelig konstatere, om der er problemer med folks bevægelsesystem. Så den indvending tror jeg ikke er så vigtig.

Derimod tror jeg, forsikringsselskaberne har ret i den kritik, de har fremført offentligt, nemlig at den definition, vi har fremlagt her, ville være vanskelig for dem at arbejde med, bl.a. fordi det ville være vanskeligt for deres medarbejdere at tage stilling til, om de var inden eller uden for lovens rammer, og det kan vi ikke udsætte dem for. Derfor synes jeg, der er et problem.

Derfor er jeg også enig i – det skal være min tredje hovedkonklusion – at den idé, der nu fra flere sider fremsættes om at arrangere en høring med en række debatter, er en god måde at komme videre på. Jeg håber, det kan ske inden for nogle ganske få uger, for Folketinget har jo ikke så meget tid tilbage at arbejde i. Nu kører

denne sag på tredje år, og den må snart finde sin afslutning.

Det er nemlig ikke rigtigt – og det er endnu en generel bemærkning – hvad nogle af ordførerne, bl.a. Venstres og De Konservatives, sagde, at der ikke foretages genetiske test i dag. Det er rigtigt, at der ikke foretages DNA-test, men test af arveanlæggene finder skam sted i dag, og derfor er det på tide at lave et forbud.

Jeg har kommenteret de fleste af arbejdsministerens bemærkninger. Dog vil jeg også lige sige et par ord om inddragelse af folketingsudvalget. Jeg forstår godt, at der kommer en diskussion om sammenblandingen af lovgivende og udøvende magt, når man direkte inddrager Arbejdsmarkedsudvalget i administrationen af en lov, men vi er inde på et område, hvor det er meget, meget svært for den lovgivende magt at fastsætte regler, fordi teknologien hele tiden ændrer sig, og i en sådan fase, hvor det er meget svært for Folketinget at fastsætte reglerne – vi kender ikke morgendagen og dårlig nok dagen i dag – kan det være en god måde at have nogle brede regler med dispensationsmuligheder og så lade Folketinget overvåge, hvad der sker.

Vi har en parallel bestemmelse i lov om miljø og genteknologi, og som enhver ved, der har beskæftiget sig med de ting, fungerer det fuldkommen uproblematisk, ikke mindst fordi det sikrer, at der er meget stor offentlighed omkring det. Ingen tilladelse til udsætning af gensplejsede organismer gives, uden at offentligheden ved det, og det er en meget vigtig ting på dette følsomme område, at der ikke er noget, der sker skjult.

Til hr. Per Stig Møller har jeg én bemærkning. Hr. Per Stig Møller spurgte, om det ikke skulle være sundhedsmyndighederne, der vurderede det. Der står udtrykkelig i lovforslagets bemærkninger, at forud for at Arbejdsmarkedsudvalget får en indstilling fra ministeren, skal selvfølgelig både Sundhedsstyrelsen og Arbejds miljørådet og andre relevante myndigheder have lejlighed til at udtale sig, så Arbejdsmarkedsudvalget kan tage stilling på et forsvarligt grundlag.

Til hr. Jan Petersen vil jeg sige, at jeg indirekte har kommenteret de fleste af tingene. Jeg har noteret mig, at hr. Jan Petersen ikke var sikker på, om vi var gået højt nok med straffen på de 78 uger, og dertil må jeg sige, at jeg ikke er arbejdsmiljøekspert. Jeg prøver at skønne